

13. ותאמר - וקאלית לו אמו עלי תשתימתך בני פקט
 סמע פי צוטי ומצי כוד לי: 14. וילך - ומיצי ואכר וגאב
 לאימו וצנעית אמו טביך כאלדי חאב אבו: 15. ותקח -
 ואכרית רבקה אלא אתיאיב עשו בנה ליכביר אלמתמנאת
 אלדי מעהא פיל בית ולבסית אלא יעקוב בנה זגיר:
 16. ואת - ואלא גלוד גדאיה מאעיז לבסית עלא ידיה
 ועלא מלסית ענוקו: 17. ותתן - ועטת אלא טביך ואלא
 טועם אלדי צינעית פי יד יעקוב בנה: 18. ויבא - ואיגא
 אלא אבו וקאל אבי וקאל הוודאני מינו אנתה בני:
 19. ויאמר - וקאל יעקוב אלא אבו אנא עשו ביכרך
 צניעית כאלדי כלמת אלאי קום הלאן נדאר וכול מצדי
 פי סבאב תברכני נפסך: 20. ויאמר - וקאל יצחק אלא
 בנו איש האדא סתעגלת ליתווגאד בני וקאל אין צדך
 אללה אילהך קידמי: 21. ויאמר - וקאל יצחק אלא יעקוב
 קדים הלאן ואדיסך בני אנכאן אנתה האדה בני עשו אנכאן
 לם: 22. ויגש - ותקדם יעקוב אלא יצחק אבו ודסו וקאל
 אלחיס חיס יעקוב ואלידין ידן עשו: 23. ולא - ולם חקקו
 אין כאנו ידיה כידין עשו אכו משערניאת וברכו:
 24. ויאמר - וקאל אנתה הדא בני עשו וקאל אנא:
 25. ויאמר - וקאל קאדים לי ואכול מן ציד בני לאגל
 תברכך נפסי וקדם לו ואכל וגאב לו כמר ושיריב:
 26. ויאמר - וקאל אליה יצחק אבו קדים הלאן וקאביל לי
 בני: 27. ויגש - ותקדם וקבל לו ושם אלא ריחית
 אתיאיבו וברכו וקאל נצור ריחית בני כיריחית אלחקליה
 אלדי ברכו אללה: 28. ויתן - ויעטי לך אלרב מן טל
 אלסמא ומן כיר אלארץ וכתרית מגאל ועאסיר:
 29. יעבדוך - יכידמוך אלאומם ויסגדו לך אלאומאם כון
 סיד לאכוותך ויסגדו לך בנין אמך לענאך מלעון ומברכך
 מברכך: 30. ויהי - וכאן כאלדי כמאל יצחק ליברוך אלא

ליהון צייפיה ואכלו ושירבו: 31. וישכמו - ובכרו פיל
 ציביח וחלפו רגול לאכו ובעתהון יצחק ומציו מן ענדו פי
 סלאם: 32. ויהי - וכאן פי דאליך אליום ואיגו עאביר
 יצחק וכברו לו עלא סבאב אלביר אלדי חפארו וקאלו לו
 וגדנא מא: 33. ויקרא - וסמא ליהא שבעה עלא דאליך
 איסים אלקרדיה ביר סאביע חיתא אליום האדא: 34. ויהי
 - וכאן עשו איבין ארבעין סניה ואכר אמרא אלא יהודית
 בינית בארי אלחיתי ואלא בשמת בינית אלון אלחיתי:
 35. ותהיין - וכאנו מכלפאת אלרוח ליצחק ולרבקה:

כז

1. ויהי - וכאן אין כתייאר יצחק ועתמו עיונו מן ינצור
 ונדא אלא עשו איבנו ליכביר וקאל אליה בני וקאל אליה
 הוודאני: 2. ויאמר - וקאל הוודא הלאן שיכית לם
 עדיפית יום מותי: 3. ועתה - והלאן סין הלאן עדתך סיפך
 וקוצאך וכריג לל חקליה וצדת לי ציד: 4. ועשה - וצנע
 לי טביך כאלדי חאבית ותגיב לי ואכול פי סבאב תברכך
 נפסי קבל מא אמות: 5. ורבקה סמעא פיתכילום יצחק
 אלא עשו בנו ומיצי עשו לל חקליה ליצתד ציד ליגיב:
 6. ורבקה קאלית אלא יעקוב בנה קאיילא הוודא סמיעית
 אלא אבוך מכלים אלא עשו אכוך קאיילא: 7. הביאה -
 גיב לי ציד וצנע לי טביך ואכול ואברכך קידם אללה קבל
 מא אמות: 8. ועתה - והלאן בני סמאע פי צוטי לאלדי
 אנא מוואצי לך: 9. לך - מצי הלאן אלא אלגנאם וכוד לי
 מן תם תנין גדאיה מאעיז חסנין ואצנע ליהון טביך לאבוך
 כאלדי יחיב: 10. והבאת - ותגיב לאבוך ויאכול פי סבאב
 אלדי יברכך קבל מא ימות: 11. ויאמר - וקאל יעקוב
 אלא רבקה אימו הוודא עשו אכי רגול משערני ואנא
 רגול אמלס: 12. אולי - בלכי ידיסני אבי ואציר פי
 חצירתו כימלעיבגי ותגיבי עלי תשתימיה ולם ברכיה:

תרגום רס"ג: סלאחך - נשקך. אברהם בן הרמב"ם: תליך - תלך אסם
 אלסיף - זהו שם החרב (עט' עה). 12. כמתעתע - ב: כימיתמצכיר. קללה
 - ב: לעניה. 13. עלי קללתך - ב: עלי אינקאל פיל נבוויה לם ינו עליך
 לענת - עליו נאמר בנבואה: לא יבואו עליך קללות, כת"א (עלי אתאמר
 בנבואה דלא ייתון לוטיא עלך). 19. שבה - פנה. ב: איגלוס - שב.
 20. הקרה - ב: הייאר - הבין. 22. הקל קול - ב: אלצוט צוט - נרדפים.
 28. ומשמני - מטוב. ב: מן כין - מטכר, וכן בפסוק 39. 29. לאמים -
 עמים. ב: צולאטין - מלכים. ראה לעיל כה 23 בהערות. גביר - ב: אסתד
 - אדין.

35. מרת רוח - מורדות הרוח. ב: טיכלפת אלריצא - מורדות ברצון,
 בעקבות ת"א (מסרבן ומרגון). וכן רש"י: לשון המראת רוח, כמו ממרים
 הייתם. כל מעשיהן היו להכעיסן ולעצבן. וכן רס"ג: סכאלפתי ראי אסחק
 ורבקה - סמרות רצון יצחק ורבקה.

כז

1. זקן - ב: שך. 3. שא - השחו, וכן ב, בעקבות רש"י: שא נא - לשון
 השחזה. כאותה ששנינו: אין משהוין את הסכין, אבל משיאה על גבי
 חברתה (ביצה כח). חדד סכינך ושהוט יפה, שלא תאכילני נבלה (ב"ר).
 תליך - הרבך, וכן ב, כת"א (סיפך). וכן רש"י: הרבך, שדרך לתלותה.